

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
Fakulta sociálních věd
Institut mezinárodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(Posudek vedoucího)

Práci předložil(a) student(ka): Marie Strnadová

Název práce: Role Ruské federace v zamrzlých konfliktech v postsovětském prostoru: Náhorní Karabach jako prostředek ruské zahraniční politiky

Vedoucí práce (u externích vedoucích uveďte též adresu a funkci v rámci instituce):

Jan Šír, IMS

1. OBSAH A CÍL PRÁCE (stručná informace o práci, formulace cíle):

Práce má ambici prozkoumat způsob, jakým Rusko instrumentalizuje konflikt v Náhorním Karabachu k upevňování a rozšiřování vlivu v kavkazském regionu. Zaměřuje se specificky na ruskou politiku vůči Arménii.

Práce je členěna do čtyř hlavních kapitol. Po stručném úvodu otevírá samotný výklad autorčin exkurs do historie konfliktu v Náhorním Karabachu. Druhá kapitola podává přehled rusko-arménských vztahů po roce 1991. Kapitola 3 zkoumá místo a roli tzv. „blízkého zahraničí“ v zahraniční politice Ruské federace v kontextu snah o utváření vlastní sféry vlivu. Kapitola 4 se letmo dotýká vojensko-technické spolupráce Ruska s Arménií a Ázerbájdžánem.

2. VĚCNÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, argumentace, logická struktura, teoretické a metodologické ukotvení, práce s prameny a literaturou, vhodnost příloh apod.):

Aktuálnost a relevance tématu – jak společenská, tak akademická – s ohledem na rostoucí roli podněcování, iniciace a přizívování ozbrojených konfliktů coby prostředku dosahování zahraničněpolitických cílů ze strany Ruska je asi mimo jakoukoli pochybnost. Volbu tohoto takto závažného tématu nicméně poněkud zastihuje nevyrovnaná úroveň zpracování. Práce trpí některými konstrukčními vadami na úrovni základního designu, jež se promítají do výsledného dojmu z přečteného. Autorce nicméně v každém případě sluší ke cti, že se pokusila svůj záměr aspoň stručně vysvětlit v úvodu.

Práce především není nijak ukotvena. Na bakalářské úrovni určitě nikdo neočekává od studentů nějaké sofistikované teoretizování. Smyslem závěrečné práce je především prověřit schopnost kriticky pracovat s informacemi, schopnost samostatně formulovat problém a výsledek bádání kultivovaným způsobem předat ve formě souvislého textu. Základní použité pojmy, které se nabízejí k uchopení zvolené látky – v tomto případě pojmy jako zamrzlý konflikt, nátlak, donucení aj. – by nicméně zasloužily a ještě snesly definovat v samostatné konceptuální kapitole či podkapitole.

Práce současně ani není příliš problémově zacílena. V důsledku toho je místy povšechná, ne vždy je jasné, jakými kritérii se autorka ve své analýze řídí a jak postupuje, což má pak dopad i na přehlednost a logiku struktura výkladu (zejména u čtvrté kapitoly o dodávkách zbraní není moc zřejmé, kterak zařazení podobného subtématu může napomoci autorce posunout dopředu hlavní argument), a pochopitelně jí to ani neumožňuje jít příliš pod povrch. Řečený nedostatek je částečně daň za pořad příliš široké vymezení tématu.

Heuristická základna obsahuje bezesporu některé hodnotné tituly z pera předních autorit v oboru (S. Cornell, E. Souleimanov, T. de Waal). Stejně tak ale autorka pracuje s tituly místní provenience, jejichž akademická hodnota je – jak sama přiznává v části kritiky zdrojů – sporná. Netvrdím, že by se to nutně projevilo na objektivitě podání. Kritický odstup si autorka zachovává i tak, což je v pořádku. Jenom prostě z takto volených zdrojů nemůže nic moc hodnotného vytěžit.

Velká část samostatné kapitoly pojednávající o ruské zahraniční a bezpečnostní politice je v zásadě reprodukcí oficiálního ruského diskursu, jak byl odražen v příslušných strategických koncepčních a doktrinárních dokumentech. Účel zařazení takto koncipované kapitoly a její přínos by stálo za to ještě specifikovat.

Obecně z pozice čtenáře bych uvítal silnější syntetizaci zjištění v podobě shrnujícího závěru či dílčích závěrů jednotlivých kapitol.

3. FORMÁLNÍ A JAZYKOVÉ ZPRACOVÁNÍ (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, formální náležitosti práce apod.):

Styl vyjadřování je v zásadě srozumitelný, byť by ještě snesl pročištění od občasného balastu (např. na str. 28 se můžeme dočíst minimálně třikrát, že Turecko poskytuje Ázerbájdžánu podporu). Práce průběžně odkazuje na zdroje. Citační aparát se jeví v pořádku.

Moje znalost orientálních jazyků a cizích abecedních soustav je velice omezená, ale nevidím moc důvod u místních reálií typu Gjumri nebo Arcach v českém textu trvat na nefonetickém (patrně anglickém) přepisu.

DCFTA se do češtiny oficiálně překládá jako Prohloubená a komplexní zóna volného obchodu, a ne Hluboká a komplexní zóna (str. 30).

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z bakalářské práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek, naplnění cíle apod.):

Viz výše.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Představte základní výzkumný design práce, jakož i hlavní zjištění, k nimž jste v práci dospěla.

6. DOPORUČENÍ / NEDOPORUČENÍ K OBHAJOBĚ A NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (A-F):

Práci – i s ohledem na studentčin přístup a na pokrok, jehož při práci na vyhotovení předkládaného výstupu dosáhla – doporučuji k obhajobě. V případě velice přesvědčivého vypořádání s uvedenými připomínkami vidím prostor pro hodnocení stupněm až D.

Datum: 11. 6. 2020

Podpis:

Pozn.: Hodnocení píše k jednotlivým bodům, pokud nepíšete v textovém editoru, použijte při nedostatku místa zadní stranu nebo příložený list. V hodnocení práce se pokuste oddělit ty její nedostatky, které jsou, podle vašeho mínění, obhajobou neodstranitelné (např. chybí kritické zhodnocení pramenů a literatury), od těch věcí, které student může dobrou obhajobou napravit; poměr těchto dvou položek berte prosím v úvahu při stanovení konečné známky.